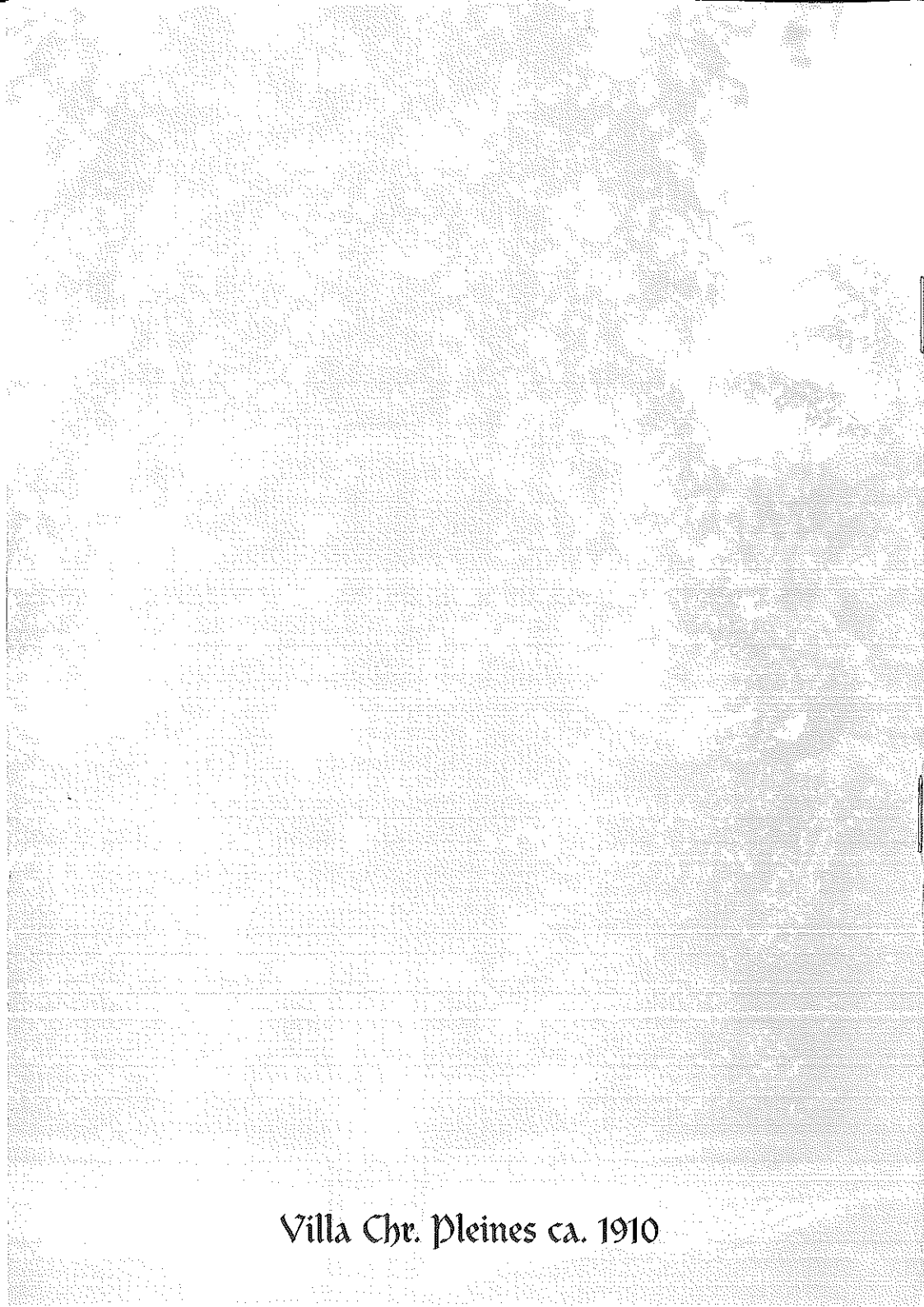
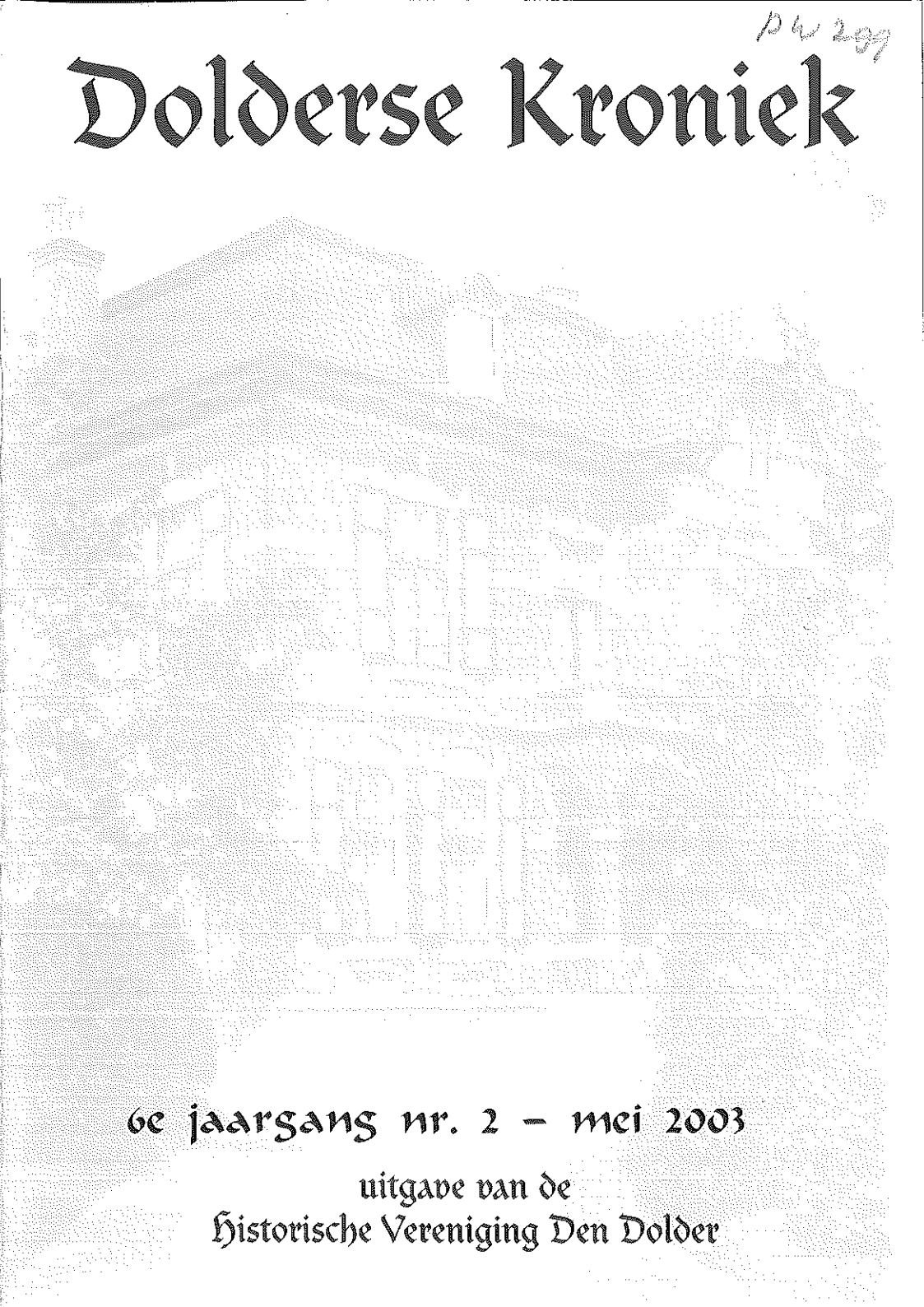

14 2007

Dolderse Kroniek

Villa Chr. Pleines ca. 1910

6e jaargang nr. 2 – mei 2003

uitgave van de
Historische Vereniging Den Dolder

Historische Vereniging Den Dolder

Opgericht 9 april 1997.

6e jaargang nr. 2, mei 2003

Verschijnt in de maanden: januari, mei en september.

Bestuur

- Voorzitter: Bodes de Vries, Willem Coxlaan 12,
3734 BW Den Dolder.
tel. 030-2283082
- Secretaris: Mieke van der Ploeg, Pleineslaan 61,
3734 EM Den Dolder.
tel. 030-2288252
- Penningmeester: Harm Sok, Hezer Enghweg 63,
3734 GN Den Dolder.
tel. 030-2287515
- Bestuurslid: Ria Efdée, Eekhoornlaan 33,
3734 GW Den Dolder
tel: 030-2283855
- Bestuurslid: Albert van Silfhout, Joh. van Duurenlaan 20,
3734 VD Den Dolder
tel: 030-2293522

Redactie

Mieke van der Ploeg
Ria Efdée
Harm Sok
Albert van Silfhout

Tekstvoorstellen en reacties naar de redactie.

Alle rechten voorbehouden.

Overname uit deze uitgave is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur van de Historische Vereniging Den Dolder.
De contributie bedraagt 13.60 Euro per jaar.

Betaling is mogelijk: Kontant bij de penningmeester,
of op postrekening **7739816** t.n.v. **Historische Vereniging Den Dolder.**

De homepage op internet van de vereniging is:

<http://www.geocities.com/albvs/dendolder>

ISSN: 1389-0026

Redactioneel

De oproep in de Dolderse Kroniek van januari dit jaar over fotomateriaal heeft enige interessante documenten opgeleverd. Geachte leden, hartelijk dank voor het tijdelijk ter beschikking stellen van dit materiaal aan onze vereniging. De kopieën zijn inmiddels gemaakt.

We beginnen dit nummer met het vervolgverhaal over "*Eene school met den Bijbel*". Het hoofd der school, de heer Schuitmaker, neemt afscheid. De heer A.Lasterie is zijn opvolger. Deze dient al snel bij het bestuur een lijstje in zaken die naar zijn mening moeten worden opgeknapt en aangeschaft. Verder blijft de kwaliteit van het handwerkonderwijs binnen het bestuur een discussiepunt. De handwerkonderwijzeres, mejuffrouw van Amstel, geeft te kennen dat zij het juist vindt dat een moeder haar wijst op fouten, dan dat deze direct daarover bij het bestuur klaagt.....

Het tweede verhaal is het slot van de driedelige serie van R.P.M.Rhoen, archivaris van de gemeente Zeist, over het "*Stille Hofje*". U kunt in dit verhaal onder andere lezen dat in 1947 een nieuwe ingang wordt gemaakt. Een ingezonden stuk in de Nieuwe Zeister Courant in 1966 leidt tot een spontane schoonmaakactie van de verwaarloosde begraafplaats. In dit opzicht een "continuing story"! Ook bespreekt Rhoen in deze bijdrage hoe de begraafplaats aan haar naam komt.

Mevrouw Froukje B. Hardam-van Omme uit Zeist heeft een serie mooie boekjes met gedichten geschreven. Eén van deze boekjes heeft ze onze vereniging geschonken. Het betreft het boekje *Typisch Zeist* deel II. In dit boekje staan ook een paar gedichten over Den Dolder. Eén van deze gedichten staat in deze Kroniek op bladzijde 15.

Het laatste verhaal gaat over Christoph Pleines en de problemen die hij had met de spoorwegen. Hij wilde dat de Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij in 1902 in Den Dolder een station ging bouwen. Hoe hij dat probeerde te realiseren kunt u lezen in dit artikel.

Eene school met den Bijbel (5)

"Nog heeft de Heer Schuitmaker den Heer Pleines te kennen gegeven dat hij gaarne met het geheele bestuur gefotografeerd zou willen worden, waartegen blijkbaar niemand bezwaar heeft, ofschoon er niet verder over wordt gesproken."

Deze vraag stelt de Heer Schuitmaker op de bestuursvergadering van 26 november 1910, een paar maanden voor zijn vertrek. Of deze foto ook inderdaad ooit genomen werd, wordt niet vermeld in latere verslagen. Op de vergadering van 12 december 1910 wordt voornamelijk over de pensioenbijdragen gesproken. Daarnaast komt ook een verzoek van de heer Schuitmaker aan de orde.

"De Heer Schuitmaker heeft verzocht om 2 dagen vrij te hebben met het oog op de examens van de Christelijke normalessen te Amersfoort. Na uitvoerige bespreking wordt het verzoek bij stemming, 3 tegen 1, toegestaan."

Uit het verslag van de vergadering van 21 december 1910 kan worden opgemaakt, dat de heer Schuitmaker er in feite alleen voor staat, althans wat het lesgeven betreft.

"De Voorzitter opent met gebed, waarna de secretaris voorleest een brief van Mej. A. van Amstel, waarbij zij kennis geeft van hare ongesteldheid en waaruit blijkt, dat zij zes weken rust moet nemen en naar hare ouders is vertrokken. Besloten wordt om te beproeven in haar plaats een tijdelijk onderwijzeres te krijgen en wordt als zoodanig genoemd Mej. Tilleman te Soestdijk. Den Secretaris wordt opgedragen haar te schrijven. Alsnu wordt voorgelezen een brief van den Heer A. Lasterie betreffende de beste wijze van verhuizen en het betalen van de kosten daarvan. De Heer Pleines zal onderzoeken hoe dit op de gemakkelijkste en voordeligste wijze kan geschieden. Het resultaat van dat onderzoek zal hij den secretaris mededeelen, waarna deze den brief van den Heer Lasterie zal beantwoorden."

De vergadering van 25 januari is de laatste vergadering waarop de heer Schuitmaker aanwezig is.

"Allen zijn aanwezig, alsmede de Heer Schuitmaker....."

De secretaris deelt mede dat Mej. Tilleman te Soestdijk heeft bericht dat zij zich niet beschikbaar kan stellen voor tijdelijk onderwijzeres alhier en dat hij daarop een advertentie in de Vacature heeft doen plaatsen, waarop zich geen enkele sollicitante heeft aangemeld. De advertentie is nu nogmaals ter plaatsing opgegeven in het blad dat morgen zal verschijnen. Is dat weder zonder resultaat dan zal getracht worden een kweekeling te krijgen, want Mej. van Amstel heeft geschreven dat zij niet voor Maart haar werk zal kunnen hervatten. De secretaris deelt mede dat de Heer Pleines hem heeft geschreven dat de verhuiskosten aan den Heer Lasterie zullen worden vergoed.

Het spoor-abonnement voor de kinderen van de Bilt, dat aanzienlijk verhoogd zou worden, is na een schrijven van den Heer Pleines weer verlaagd, ofschoon het toch nog eenige guldens hooger is dan voorige jaren. Besloten wordt een buitengewone Algem. Vergadering te beleggen op 31 Januari a.s. des avonds ten 8 ure, waarbij dan met het nieuw benoemde Hoofd; de Heer A. Lasterie zal kunnen worden kennis gemaakt... De Heer de Heus heeft den Heer Pleines medegedeeld dat hij niet voor Maart in functie zal kunnen treden.....

Wordt besloten dadelijk na het vertrek van den Heer Schuitmaker zijn woning te laten schoonmaken en de beneden slaapkamer te doen ontsmetten. Ten slotte spreekt de voorzitter een woord van afscheid en overhandigt hem een extra bedrag in geld, als blijk van waardeering voor de wijze waarop de hij de laatste maanden geheel alleen de school heeft waargenomen."

"Dolderscheweg met links achter de bomen de "School met den Bijbel"

De buitengewone algemene vergadering op 31 januari wordt heel goed bezocht.

"Aanwezig zijn 28 leden, benevens de Heer Lasterie, zijn vrouw, de Heer de Heus en de kweekeling van Rheenen, die gedurende maand Februari zal behulpzaam zijn....."

De voorzitter geeft daarna het woord aan den Heer Lasterie, die in een uitvoerige en interessante rede het groote belang van de Christelijke opvoeding doet uitkomen en ook vooral den nadruk legt op de samenwerking die er moet zijn tussen school en huisgezin....."

De Heer Lasterie zeide dat hij van plan was, zoodra hij enigszins op streek was, de ouders te bezoeken en dat het hem aangenaam zou zijn hen, ook eens bij hem in de school te zien.

De Heer v/d Meij vroeg daarna het woord en zeide dat het hem aangenaam zou zijn en zeker velen met hem de meester en zijn vrouw bij zich te ontmoeten en stelde ten slotte voor hen toe te zingen: Dat 's Heeren zegen op U daal, waaraan gaarne werd voldaan."

Eerst op 20 juli 1911 vindt op initiatief van de heer Lasterie de volgende vergadering plaats.

"De Voorzitter vraagt den secretaris wat er eigenlijk te behandelen is, deze weet het evenmin, maar zegt dat de vergadering is belegd op verzoek van den heer Lasterie. Hem wordt verzocht dit voortaan schriftelijk te willen doen met opgave van de te behandelen punten. De Heer Lasterie krijgt nu het woord en begint met het bestuur dank te zeggen voor de aangename verhouding die tot heden tussen het bestuur en hem bestaat en hoopt dat dit zoo moge blijven en verklaart zijn taak hier met genot te hebben aanvaard.

Met het oog op de a.s. groote vacantie heeft hij het volgende verlanglijstje opgemaakt:

- 1e De school schoonmaken en de muren een andere kleur geven en wel zeegroen. Wordt goed gevonden.*
- 2e Stukkende en rookende kachels. De kachels zullen worden gerepareerd en de schoorsteenen verhoogd.*
- 3e Banken te laag van zitting en te smal. Bij wijze van proef zullen de banken in een klas verhoogd worden.*
- 4e Steenen rand om de school is los. Zal gerepareerd worden.*
- 5e Aanschaffen van schrijfbehoeften. Met den Voorzitter bespreken.*

6e Mijntje van Zweden. Deze leerlinge is zeer vies en slordig, blijft vaak van school. Waarschuwingen aan haar ouders helpen niet. De Heer Lasterie heeft al bedreigd haar van school te zenden, doch ook dat helpt niet. Hij adviseert nu om haar van school te verwijderen. De Voorzitter vindt het beter eerst het Gemeente-Bestuur van de Bilt (te waarschuwen) kennis te geven, hetwelk de Heer Lasterie op zich neemt. Besloten wordt om na de vacantie nog vier weken geduld te hebben, wordt het dan nog niet beter dan heeft de Heer Lasterie vrijheid het meisje van school te zenden....."

De Heer Prang komt nu met klachten over het onderwijs in de handwerken, die hierop neerkomen dat bandjes verkeerd zijn aangezet en de uiteinden van die bandjes niet zijn omgezoomd. Hij stelt voor een vrouwen comite te benoemen om toezicht op dat onderwijs te houden, zooals ook reeds bij de vorige onderwijzeres is ter sprake gekomen.

De Heer Schoten vreest dat dit comite, wat het toezicht houden betreft, een voorbeeld aan ons bestuur zal nemen en even weinig op school zal komen. Hij vindt het andere plan van den Heer Prang hetwelk hij hem persoonlijk mededeelde, beter, n.l. jaarlijks een tentoonstelling houden van hetgeen de kinderen gemaakt hebben. Zulk een tentoonstelling zou dan tegelijk met de algemeene vergadering kunnen plaats hebben.

De Heer van der Meij geeft in overweging een prijsje beschikbaar te stellen voor het beste werk.

De Heer Lasterie stelt voor om te doen als in Marken en een openbare les te geven b.v. op Goeden Vrijdag. De Voorzitter is tegen om het op dien dag te doen omdat die in de laatste jaren meer en meer als Christel. Feestdag wordt gevierd. De Heer Lasterie zou zulk een les zelf het liefst op het einde van de cursus b.v. in maand Maart willen zien gegeven.

Besloten wordt om dit punt aan te houden.

De Heer Prang komt nog eens terug op de Handwerken en zegt dat zijn vrouw dat onderwijs niet kan goedkeuren en ook andere vrouwen niet tevreden zijn.

Wordt besloten om na de vacantie eene vergadering te houden, om Mej. v. Amstel met de klachten in kennis te stellen, en wel op 25 of 28 Augustus. Dit hangt af van het hier zijn van den Heer Pleines."

Op de vergadering van 28 augustus 1911 komen eerst andere zaken aan bod voordat het handwerkonderwijs te sprake komt; ook nu zit het venijn in de staart.

"De opmerking wordt wel gemaakt dat wel besloten is de banken in eene klas te verhoogen, maar dat zij in drie klassen zijn verhoogd.

De Heer Lasterie zegt het bestuur dank voor de spoedige uitvoering van de zaken, door hem in de vorige vergadering te berde gebracht en deelt mede dat, in verband met Mijntje van Zweden, bij hem is geweest de secretaresse van den Voogdijraad; die hem heeft verzocht hem op te geven hoe einde September de toestand zou zijn.

De Heer Pleines is aan de beurt van aftreden als bestuurslid en wordt besloten hem en den Heer H v/d Meij candidaat te stellen.

Ter viering van den verjaardag van H.M. de Koningin, heeft de Gemeente Zeist f 6,40 beschikbaar gesteld en verklaart de Heer Pleines zooveel te zullen bijpassen als noodig is voor elk kind f 0,25 te kunnen besteden.

De wijze van feestvieren wordt aan den Heer Lasterie overgelaten.

Omtrent de plaats zal men nader overleggen.

Mejuffrouw van Amstel komt ter vergadering, hiertoe door het bestuur aangezocht, in verband met klachten over het handwerk-onderwijs. De Voorzitter vraagt haar: Hoe maken de kinderen het met de handwerken?

Antwoord: Het gaat nogal. Zijn zij attent? Neen, zij beginnen wel goed, maar houden niet vol. Zijn zij gehoorzaam? Dat is verschillend, maar het gebeurt meermalen dat de kinderen wegblijven. De Heer Pleines geeft in overweging de ouders te vragen waarom zij de kinderen niet zenden. Hij deelt de Juffrouw mede dat er geklaagd wordt dat de voorbeelden niet gemaakt worden zooals het behoort en ook niet passend.

De Juffrouw erkent dat het wel eens voorgekomen is dat zij een stuk te krap genomen had, maar al doende leert men en zij vond het juist dat de moeder haar dan op wees, dan dat daarover direct bij het bestuur geklaagd werd. De Heer Prang meent dat de moeders, behalve dan zijn vrouw, dat niet goed zouden durven doen, maar de Heer van der Meij zegt dat zijn vrouw dat ook wel tegenover Mejuffrouw van den Berg heeft gedaan.

Aangezien morgen de Algemeene vergadering zal worden gehouden, zal men afwachten of daar ook klachten over de handwerken zullen gehoord worden."

Het ziet er naar uit dat Mejuffrouw van Amstel het te zijner tijd voor gezien houdt, evenals haar voorgangster.

Rob Haars

De begraafplaats "Het Stille Hofje" in Den Dolder (3)

In deze en tevens laatste aflevering van het artikel over de geschiedenis van de begraafplaats in Den Dolder wordt een uitvoerige beschrijving gegeven van het toegangshek aan de Pleineslaan. In 1966 en bijna 35 jaar later was een aantal inwoners van Den Dolder bereid vrije tijd op te offeren om "hun" begraafplaats een goede onderhoudsbeurt te geven. Helaas zijn daarbij in 2000 veel bomen gekapt. De plaatsing in 1988 van de begraafplaats op de gemeentelijke monumentenlijst geeft aan dat deze van cultuur-historische waarde is. Tenslotte wordt uit de doeken gedaan waar de naam "Het Stille Hofje" vandaan komt.

Stichting "De Nederlandsch Hervormde Kerk te Den Dolder" koopt de begraafplaats. (vervolg)

Wel werd op 21 juni 1947 een vergunning verleend voor het maken van een nieuwe ingang naar de begraafplaats aan de Pleineslaan. Het ontwerp is van de hand van E.J. Oudenes. Het 2,88 meter smeedijzeren hek, waarvan de spijlen bekroond zijn met de Franse lelie en op de middelste spijl een kroontje is aangebracht, staat tussen twee bakstenen pijlers van 2,30 meter hoogte en is daarmee door middel van scharnieren aan de bovenzijde verbonden. Deze pijlers hebben een breedte van 44 x 44 cm en in de top een kraag van 55 x 55 cm. Een halve meter daarvoor staan twee lage bakstenen pijlers van 33 x 33 cm. De hoge en de lage pijlers zijn onderling verbonden met een half rond aflopend bakstenen muur, waarvan de breedte 22 cm bedraagt. De totale breedte van het toegangshek bedraagt vijf meter.

De door Pleines aangelegde begraafplaats werd door de aankoop uitgebreid met het voorterrein en het achter de begraafplaats gelegen bos. Waarschijnlijk is in 1947 tevens de in 1935 aangebrachte afrastering om de oorspronkelijke begraafplaats verwijderd en ligt het grafveld als een eiland in het terrein. Dat het plan zoals door Gemeentewerken was opgesteld niet is uitgevoerd, komt omdat de wens bestond in Den Dolder een N.H. kerk te bouwen en dat daar de voorkeur naar uit ging.

De directeur van Gemeentewerken maakt in zijn advies in 1946 melding van het feit dat door de meer bemiddelde bewoners van Bosch en Duin een vrij aanzienlijk gebruik werd gemaakt van de particuliere begraafplaats "Den en Rust" aan de Frans Halslaan te Bilthoven. Hij begreep ook dat de eenvoudige bevolking van Den Dolder juist geen gebruik

Overzicht kerkhof

van die begraafplaats wilde maken. Daarom is het opmerkelijk dat het de uitdrukkelijke wens was van de heren Johannes Franciscus Franken (1890-1952) uit Bilthoven en Hendrik Jacob de Jong Schouwenburg (1871-1952) uit Bosch en Duin om in Den Dolder te worden begraven. De Jong Schouwenburg was de initiatiefnemer voor de bouw van de N.H. Maria Christinakerk (1952/1953) in Den Dolder. Op zijn grafsteen staat de bijbeltekst:

"Zalig zijn de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden. Mattheus 5:7"

"Voorportaal van een woestenij"

In de Nieuwe Zeister Courant van 19 september 1966 staat een ingezonden stuk van de Doldenaar Van Gorp. Hij schrijft onder andere:

"Als U de poort binnengaat, betreed U het voorportaal van een woestenij welke de entree reeds tot een grote ergernis maakt. Het pad is dik en hoog begroeid met lang gras en vele soorten onkruid. Aan het einde van dit pad bevindt zich de begraafplaats, waar talrijke inwoners van Den Dolder hun laatste rustplaats vinden.[...] Afgezien van de nieuwe graven, maakt het geheel 'n verwaarloosde indruk. Vele graven zijn slecht verzorgd. De beplanting is van die aard, dat men zich in een rimboe waant, waar nog niet veel mensen kwamen."

De heer Van Gorp had met zijn ingezonden stuk in de krant wel iets losgemaakt in de Dolderse gemeenschap. Op 8 oktober werd op de begraafplaats een schoonmaakactie gehouden. De Nieuwe Zeister Courant schrijft op 10 oktober 1966:

"Het was zaterdag een drukte van belang op de anders zo rustige Dolderse begraafplaats. Kort geleden werd in onze courant middels een ingezonden artikel van de hr. Van Gorp melding gemaakt van de staat van verwaarlozing, waarin de begraafplaats zich bevond. Het pleit voor de daadkracht van de Dolderse gemeenschap, dat men zelf het werk ter hand nam om hier iets aan te doen. De begraafplaats, die in 1944 door wijlen de heer Pleines voor het symbolische bedrag van f 1,- aan de Stichting Nederlands Hervormde Kerk Den Dolder werd overgedragen, kon wegens de financiële nood van de Stichting niet goed worden onderhouden. Het onkruid tierde welig op de paden, die men vrijwel niet meer kon herkennen, alsmede tussen, op en om de graven. Om daar iets aan te doen zouden enkele tuinlieden er vele dagen aan moeten werken, hetgeen de Stichting niet kan betalen. De Stichting, die onder de kerkvoogdij ressorteert, heeft daarom een beroep gedaan op de Doldenaren om haar één zaterdag te helpen. De Doldenaren hebben die oproep begrepen en zaterdagmorgen kwamen ongeveer twintig mannen en een even groot aantal jongens om de laatste rustplaats van zovele plaatsgenoten in ere te herstellen. Bewoners van de Pleineslaan verschaften de harde werkers twee keer koffie om de moed er in te houden. Zelden zal er op een begraafplaats zoveel rumoer zijn geweest. De motor van een grasmaaimachine knetterde als een oordeel en vele vrolijke stemmen weerklonken op deze plaats, die anders een plekje bij uitstek van serene rust is. Nu werd er geschoffeld, geharkt, werden struiken en bomen gesnoeid om van de dodenakker een rustiek plantsoen om de graven heen te maken."

Een brief van 11 mei 1966 van de Stichting Nederlands-Hervormde Kerk te Den Dolder over de verwaarloosde begraafplaats leidde tot regelmatig overleg tussen het stichtingsbestuur c.q. kerkvoogdij en het gemeentebestuur. Er vonden meerdere besprekingen plaats. Deze gingen over de kosten van het onderhoud, een financiële bijdrage in het exploitatiekort door de gemeente, over overname door de gemeente, over instandhouding of sluiting van de begraafplaats. In een brief van 6 juni 1967 laat de Hervormde Gemeente Den Dolder aan het gemeentebestuur weten dat

men voorlopig niet meer over deze kwestie wilde onderhandelen. Men voelde zich min of meer verplicht ten opzichte van de autochtone bevolking van Den Dolder de begraafplaats in stand te houden. De financiële positie van de kerkvoogdij van de Hervormde Gemeente was anders verre van rooskleurig. De kosten van de aanschaf van een nieuwe draagbaar waren te begroetelijk. In 1969 kreeg de kerkvoogdij op verzoek een draagbaar van de gemeente Zeist gratis in bruikleen. Desondanks betaalde men voor een begrafenis slecht 50 gulden.

De kerkvoogdij van de Hervormde Gemeente van Den Dolder verzocht in 1977 toestemming om de begraafplaats in zuidelijke richting uit te breiden tot op een afstand van vijftig meter van de dichtstbijzijnde woning aan de Pleineslaan. Op grond van de Wet op de lijkbezorging werd de gevraagde toestemming geweigerd. Bovendien was volgens het vigerende bestemmingsplan Bosch en Duin Noord de grond bestemd voor latere stadsuitbreiding. Tegen deze weigering werd geen bezwaar aangetekend bij gedeputeerde staten, hetgeen op grond van de Wet op de lijkbezorging mogelijk was.

Gemeentelijk monument

De gemeenteraad besloot op 6 december 1988 deze begraafplaats op de gemeentelijke monumentenlijst te plaatsen. De omschrijving zoals die door de gemeenteraad is vastgesteld luidt:

"Tussen Pleineslaan 66 en 68 staat het toegangshek van het "Stillehofje", de erachter in het bos gelegen begraafplaats van den Dolder, die door de zeepfabrikant Chr. Pleines in 1904 is aangelegd. Deze rechthoekige begraafplaats ligt aan het eind van een door coniferen geflankeerd bospad en bevat 9 rijen graven. Het padenstelsel heeft de vorm van een latijns kruis. De begraafplaats is van lokaal-historische betekenis en bezit een stedenbouwkundig waardevolle structuur. In historisch opzicht is het graf van W.C. Pleines (1890-1906) en A. Pleines-Prang (1859-1912), zoon resp. vrouw van de zeepfabrikant, van belang. De begraafplaats is buiten gebruik en sterk verwaarloosd."

Kaalslag in verband met de strijd tegen exotische boomsoorten.

Nadat een aantal Doldenaren in 1966 de begraafplaats een goede onderhoudsbeurt had gegeven, ontstond in de loop van de jaren toch weer achterstallig onderhoud.

Enige graven op het kerkhof.

Mede op initiatief van de Historische Vereniging Den Dolder werd in 2000 weer door vrijwilligers onderhoud uitgevoerd. Formeel was de Hervormde Gemeente verantwoordelijk. Het Utrechts Landschap, eigenaar van het omringende bos, bood zijn medewerking aan. Veertig coniferen - ook die op het toegangspad - en honderd sparren en eiken die op de begraafplaats stonden, werden gekapt. Het beleid van het Utrechts Landschap is het kappen van exotische boomsoorten in de bossen en daaronder vallen Douglassparren en Canadese eiken. Het kappen van de bomen, bij exotische boomsoorten spreekt men over dunning, heeft in Den Dolder nogal wat commotie veroorzaakt. Een omwonende beschreef de situatie als volgt:

"Aan de Pleineslaan staat een hek waarachter een klein paadje tussen de huizen naar het Pleinesbos loopt. En opeens is daar een begraafplaats je in het bos. Beter gezegd: het was in het bos. 't Hofje ligt nu op een open, kale plek."

Vanuit de huizen kan men nu op de begraafplaats kijken. De eigenaresse was blijkbaar een voorwaarde uit het koopcontract uit 1944 vergeten, want daarin wordt onder punt 4 bepaald:

"De koopster verbindt zich om het gekochte voor haar rekening volgens plaatselijk gebruik af te rasteren en rond het geheele kerkhof een dubbele rij boomen, welke ook in den winter groen blijven, te planten en te onderhouden."

Aan de aan de vergunning van 2 februari 1904 verbonden voorwaarde dat de begraafplaats "door een muur, heining, rasterwerk of heg, ter hoogte van ten minste twee meters worde afgesloten" wordt ook niet meer voldaan. De nu geplante beukenhaag kan nooit aan die eis voldoen. Het karakter van een intieme begraafplaats is in ieder geval verloren gegaan.

De naam "Het Stille Hofje"

De begraafplaats wordt "*Het Stille Hofje*" genoemd. Wanneer en door wie werd die poëtische naam aan de begraafplaats gegeven? Deze naam staat in ieder geval niet op een naambord bij het toegangshek. Ten tijde van Christoph Pleines werd deze naam nog niet gebruikt. In het gedenkboek dat ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de zeepfabriek "*De Duif*" in 1914 werd uitgegeven, wordt over de begraafplaats het volgende vermeld:

"Gaan we nu den we op, die vóór de woningen langs loopt, dan moet ik U met zekeren weemoed wijzen op 't dennenboschje, daar zoo rustig gelegen ginds in de verte, en waar het inderdaad dan ook ál rust is, want 't is eene laatste rustplaats,
Binnen in dat boschje ligt de begraafplaats."

In zijn brief uit 1935 aan het gemeentebestuur van Zeist spreekt Pleines over "*kerkhof*". Daaruit mag worden geconcludeerd dat hij de naamgever niet is, want anders had hij die zeker gebruikt. In de hiervoor aangehaalde notariële akten uit 1919 en 1944 wordt de naam ook niet gebruikt. In de correspondentie over de begraafplaats die in de loop der jaren gevoerd is tussen het gemeentebestuur met onder andere het bestuur van de stichting "*De Nederlandsch Hervormde Kerk te Den Dolder*" c.q. de kerkvoogdij van de Hervormde Gemeente wordt meestal gesproken over de begraafplaats in Den Dolder of over de begraafplaats aan de Pleineslaan. Is de naam dan misschien in de volksmond ontstaan? Of is soms een schrijver/dichter de naamgever? De naam "*Het Stille Hofje*" duikt voor het eerst op in een artikel in het Zeister Nieuwsblad

van 1 augustus 1952. Onder dat artikel staat het initiaal 'S.'. De schrijver van het krantenartikel is hoogstwaarschijnlijk L.J. Staal. Van zijn hand is onder andere de publicatie "*Van ketelhuis tot kerkgebouw. Oorsprong, wederwaardigheden en groei van het kerkelijk leven te Den Dolder*" (1953) en hierin noemt hij "*het kleine kerkhofje in de heide*" "*Het Stille Hofje*". Waarschijnlijk is Staal dan ook de bedenker van de naam.

R.P.M. Rhoen

Bronnen

- Archief der gemeente Zeist, 1599-1905, inventarisnummer 286, agendanummer 375/48B; Gemeentearchief Zeist (GAZ)
- Archief der gemeente Zeist, 1906-1945, inventarisnummers 1596, 1597 en 2400; GAZ
- Archief der gemeente Zeist, 1966-1975, dossiernummer 9884; GAZ
- Archief van de dienst Gemeentewerken, dossiernummers II 45b en II 206; GAZ
- Bevolkingsregister van de gemeente Zeist; GAZ
- Kadastrale registers; GAZ
- Dossier -1.733.21 Pleineslaan (begraafplaats), 1947/heden; dossiernummer BWT 7856; Productgroep Middelen gemeente Zeist
- Historisch-topografische documentatieverzameling, map: Openbare gezondheid; GAZ
- V.A.M. van der Burg en R.P.M. Rhoen, De gemeenteraad van Zeist, 1851-1976, Zeist 1994
- K.W. Galis, Huis ter Heide, Bosch en Duin en Den Dolder in oude ansichten, Zaltbommel 1980
- Het ontstaan en de groei van Den Dolder, Den Dolder 1977
- v. R. , De zeepindustrie in beeld, zoals die wordt uitgeoefend in de Koninklijke zeepfabrieken "De Duif" van Chr. Pleines [te] Den Dolder (prov. Utrecht), Den Dolder 1914

Het hek van het "Stille Hofje" 1999

OP HET "STILLE HOFJE"

Het stille hofje in Den Dolder
Aan de Pleineslaan.
Eenvoudig hek, dus zonder erg
ben je er voorbij gegaan.

Het hekwerk, zwenkend op zijn hengsel,
voert naar 't ruige bos.
Daar staan grafstenen, zeer verweerd,
bij naaldhout en wat mos.

Het leed, verstild staat uitgehouwen,
ging geen huis voorbij. . . .
Pleines' zoon, besteld ter aarde,
schier de eerste in de rij.

Wij danken aan wie eens Den Dolder
welvaart heeft verschaft,
eerst werk en woning en daarnaast
een plaats voor 't simpel graf.

Daar is geen opsmuk bij van node
't wacht elk mensenkind.
't Dwarrelend leven, 't stille hofje. . .
vallend lover in de wind.

Uit:
"Typisch Zeist" deel II.
Froukje B. Hardam-van Omme.

Christoph Pleines en de spoorwegen.

In de nacht van 17 op 18 januari 1902 brandde de zeepfabriek van Christoph Pleines in Amersfoort geheel uit. Alleen het woonhuis bleef gespaard. De fabriek, net zes jaar oud, kon niet meer worden gebruikt. Snel werd een noodfabriek gebouwd nabij het voormalige "Sasje" (sluisje) te Amersfoort. Op 28 januari van dat jaar, dus binnen twee weken, konden de eerste producten weer geleverd worden. Christoph Pleines wilde zo snel mogelijk de fabriek weer opbouwen. Hij kreeg echter geen toestemming van de gemeente Amersfoort. De omwonenden, die zich in de nabijheid van de fabriek hadden gevestigd, maakten bezwaar. Dus Pleines moest uitwijken naar elders. Zijn keus viel op een stuk heuvelachtig heideterrein aan de noordzijde van de spoorlijn van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij", ten westen van de Dolderseweg. Het terrein grensde direct aan de spoorlijn en de Dolderseweg. In deze omgeving stond alleen het tolhuis aan overzijde van de kruising van de spoorlijn met de Dolderseweg. Dus problemen met omwonenden zou hij hier niet krijgen. Waarschijnlijk heeft de aanwezigheid van een spoorlijn naast het terrein zijn keuze mede bepaald. In Amersfoort was de afstand tussen de fabriek aan de Korte Bergstraat en de losplaats aan het spoor enige honderden meters. In een persoonlijk contact met de directie van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" kreeg hij te horen dat een aftakking van de spoorlijn naar zijn nieuwe fabriek mogelijk was. De kosten, voor zover aangelegd op het terrein van de zeepfabriek, kwamen dan wel voor rekening van de fabriek. Snel werd met de bouw van de fabriek begonnen en ruim negen maanden later, op 26 oktober 1902, werd de eerste zeep al ingepakt. Ook de aftakking van de spoorlijn kon de fabriek een maand later al in gebruik nemen. De kosten, die in rekening zijn gebracht bij de zeepfabriek, zijn niet bekend. Het plaatsen van een wissel en een stukje spoorlijn op het grondgebied van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" heeft deze maatschappij f 730,75 gekost. De wagons voor de zeepfabriek kwamen van het rangeerterrein Soesterberg, zoals Soestduinen toen werd genoemd. Regelmatig ontstonden bij de levering van goederen problemen. Soms werden de goederen gelost op het perron voor personen aan de andere zijde van de Dolderseweg en soms bij de fabriek. Goederen werden vaak geleverd zonder vrachtbrieven, maar ook kwamen er soms vrachtbrieven

zonder goederen. Controle op de juiste aflevering was dus haast onmogelijk. De goederen bleven soms in weer en wind zolang op de losplaats staan. Wanneer men de goederen naar binnen bracht was verhaal achteraf niet mogelijk. De heer Pleines kon zich daar behoorlijk druk over maken. Regelmatig klom hij in de pen. Op 11 September 1903 schreef hij naar de Directie van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" het volgende:

"Inzonderheid nu, nu het weer bijna dag aan dag buitig is, ondervind ik, hoe schadelijk het is, dat aan den Dolderscheweg zich nog maar steeds geen station bevindt. Ledige kisten werden o.a. hedenmiddag nog uit den trein geworpen en liggen daar in hevige stortbuien op het perron. Hoe men zich ook haast met het ophalen derzelve, toch nemen deze kisten, juist waar het hout ruw is, in een oogenblik zeer veel water in zich op, wat natuurlijk de onbruikbaarheid der kisten bespoedigd. Dit en alle andere bezwaren, U reeds meermalen mondeling toegelicht, doen mij besluiten, nogmaals beleefd aantedringen, op een zeer spoedige plaatsing van een station aan den Dolderscheweg. Uw gunstige berichten gaarne wachtend, met Hoogachting Chr. Pleines.

Noot:

In zoo'n regen gelijk heden middag kwamen eenige pakken papier aan, het verdere kunt U denken".

Vanaf deze tijd heeft de heer Pleines steeds veel moeite gedaan om een station te krijgen aan de "Dolderscheweg", maar de spoorwegen voerden iedere keer een andere reden aan om daar onderuit te komen. De brief van de heer Pleines werd al op 14 september 1903 beantwoord.

"Naar aanleiding van uw schrijven dd 11 dezes hebben wij de eer U te melden dat wij zeer goed begrijpen dat door U gaarne zoude worden gezien dat te Dolderscheweg een volledig station wordt gebouwd. Het tegenwoordige vervoer - bijna geheel tegen verlaagde vrachtprijzen - willigt een dergelijke maatregel echter niet. Mocht U en wellicht andere belanghebbenden bereid zijn in den kosten bijtedragen dan verklaren wij ons bereid den zaak in nader overweging te nemen."

De heer Pleines schreef op 20 oktober 1903 weer een brief naar de secretaris der "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij." Het ging ditmaal waarschijnlijk om een wagon goederen die per "Nederlandsche Staatsspoorweg Maatschappij" in Utrecht door de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" verder is vervoerd naar Soesterberg.

"Hoe onaangenaam ik het ook vind, telken male te moeten reclameeren, toch zijn de moeilijkheden en ongeriefelijkheden, wier bestaan alleen te verklaren is, door gebrek aan een station aan den Dolderscheweg, van dien aard dat ik mij van een vernieuwde reclame, niet kan en niet mag onthouden. De ontvangst der vrachtbrieven is zoo ongeregeld, dat men een algemeen overzicht totaal mist. Mijn boeken kunnen tot bewijs dienen, dat herhaaldelijk 4 à 5 dagen na aankomst der zending, de vrachtbrieven worden ontvangen, waaruit toch moeilijkheden kunnen voortvloeien, die niet gering van aard zijn te noemen. Men lost goederen, maar wat er eigenlijk gelost wordt, wat er aanwezig moet zijn, men weet het absoluut niet. Het gaat toch niet aan om een wagon niet te lossen en van de eene dag in de andere te laten staan, omdat men de vrachtbrief nog niet heeft. Inzonderheid bij wagens oleïne, zou toch zulk een maatregel tot de meest schadelijke gevolgen leiden. Ik wees er al meermalen op, dat alle aankomst per H.S.M., direct uit den goederentrein wordt gelost op het perron; ik acht het onnoodig de nadeelige gevolgen op te noemen, die deze wijze van lossen voor mij hebben, inzonderheid bij weer als in de herfst. Nogmaals spreek ik de wensch uit dat men toch eens met daden toone, het te beseffen, dat een station a/d Dolderscheweg onontbeerlijk is.

*Intusschen met Hoogachting
Uw dw dn
Chr. Pleines"*

Ditmaal reageerde de secretaris van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" binnen een paar dagen, op 23 oktober 1903, en de toon van de brief was toen ook harder.

"In antwoord op uw schrijven dd 20 October '03 hebben wij de eer u te melden dat bij het verplaatsen van Uw fabriek van Amersfoort naar Dolderscheweg, dat U bekend was dat ter plaatse geen station was, dus mogen wij van U veronderstellen dat de nadeelen daaraan verbonden door U vooraf geheel overwogen zijn. Van ons is niet te verlangen dat wij

voor ieder die langs onze lijn ver van een station een fabriek bouwt een station gaan openen.

Wanneer U zich bereid verklaart een flinke bijdrage in de kosten van eerste aanleg te geven dan zijn wij eventueel bereid in overweging te nemen te overdenken een station te bouwen.

Wg. De Wit"

De heer Pleines is waarschijnlijk geschrokken van de toon van de brief en gooide het nu over een andere boeg. Hij schreef de secretaris van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" een maand later, op 25 november 1903, een brief waarin hij refereerde aan een brief van 23 november, maar de brief is een antwoord op de brief van 23 oktober. Het is de enige brief die met een schrijfmachine is geschreven:

"In antwoord op Uwe geëerde letteren dd 23 Nov. l.l. wil ik persoonlijk eenige regels schrijven.

Dat de Dolderscheweg geen station had, was my zeer goed bekend, maar omreden ik zulks nooit mede gemaakt had, wat het beteekend geen station in de onmiddelyke nabyligheid te hebben, kon ik het ook onmogelyk vooruit beoordeelen; daarby komt ook nog zonder een klacht op de beamten te Soesterberg te willen leggen, zy toch veel minder op de hoogte met alles te zyn om eene zaak behoorlijk te regelen, dan die te Amersfoort. By my was geen zweem van verlangen (eischen) sprake en heb ook in de verste verte er niet aan gedacht om daarvan te gewagen. Weet zeer goed, dat een kind by zyne moeder veel meer gedaan krygt met een zoen dan met brommen, maar U zult my dan toch ook willen toegeven, dat eene goede moeder, als zy het kan, hare kinderen verzorgt met al het mooglyke wat een kind maar nuttig is. En U zult my toch zeker wel onmiddellyk willen toestemmen, dat myn zaak, zoo als zy is, maar een klein kind is tegenover zoo'n spoorwegmaatschappij, die U om zoo te zeggen als een moeder vertegenwoordigt. Zonder het spoor kan op heden mijne zaak zoom in zich gezond ontwikkelen, als een kind zonder de moedermelk.

Het is in elk geval de natuurlykste voeding. Dat een station voor ons goed, nuttig, en gerieflyk zou zyn, is myns inziens ook niet te betwisten; zou zeer gezonde voeding voor ons zyn, U als moeder onaangenaamheden besparen, veele dankbare kinderen ontstaan en de buikpyn zooveel minder. Verder is U ook wel bewust, als een kind de wenschen niet spoedig vervuld ziet, het telkens wederom van begint en maar lieve mama of papa speelen tot het eindelyk zyn wensch vervuld ziet; ten minste onze

maken het zoo. Nu wil ik als klein kind volstrekt niet vervelend worden, maar kan toch ook niet goed anders als kinderen dan zoolang vragen tot U als moeder de wensch vervuld en ik hoop, dat het spoedig gebeurt. U zoudt eens zien, hoe bly de kinderen zouden zyn.

HOOGACHTEND,
Chr. Pleines"

De secretaris van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" bond toen ook wat in. Hij beantwoordde op 9 december 1903 de brief van de heer Pleines maar wilde wel dat, als men tot het aanleggen van een station zou overgaan, de zeepfabriek "De Duif" van de heer Pleines in de kosten zou moeten bijdragen.

"Wij hebben de eer U op te merken dat Uw schrijven van 25 november geen antwoord bevat op onze vraag of U bereid zijt bijdrage in den kosten van aanleg - inrichten van een station te Dolderscheweg. Een bevredigend antwoord op dien vraag is het enige middel om spoedig Uw wens in vervulling te zien komen."

Beide heren kwamen er per brief niet uit, dus troffen ze elkaar, waarbij duidelijke afspraken werden gemaakt. De heer Pleines zou bereid zijn gedurende 10 jaar een bijdrage aan het station leveren van f 400,- per jaar. Ook was hij bereid gratis een strook grond van 5 meter af te staan voor uitbreiding van de spoorlijnen over de gehele lengte van het terrein. Deze afspraken moesten nog wel schriftelijk worden vastgelegd. De heer Pleines bevestigde de afspraken per brief op 11 December 1903.

"Naar aanleiding van ons aangenaam onderhoud van gisteren, moet ik U mededeelen, dat ik geen der bewuste heeren tot dusver heb kunnen spreken. Ik bevestig hiermede, de verplichting op mij te nemen, U bij event. plaatsing van een station aan de Dolderscheweg schuin tegenover mijne fabriek, gedurende 10 (tien) achtereenvolgende jaren, als tegevoetkoming te betalen de som van f 400,00 (Vier honderd Gulden) per jaar. De benodigde strook grond ter verkrijging van eene goede ligging der lijnen tegenover mijne fabriek, zal ik U alsdan gratis afstaan. Aan bovenstaande verbind ik echter de uitdrukkelijke voorwaarden, dat de voormelde verplichting dan alleen op mij zal rusten, wanneer alles op den zelfden voet voortgaat en wanneer geen anexatie v/d Centraallijn bij de Staat of andere onderneming plaats heeft."

De originele brief is hieronder afgebeeld.

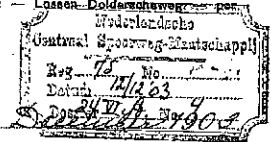
CHR. PLEINES.
AMERSFOORT.
STOOM-ZEEPPOEDER EN
VETLOOGMEELFABRIEK.

GEDEPONEERD FABRIEKSMERK
"DE DUIF."

Telefoon Interno. No. 67 (Amersfoort).
Telegram-Adres: "PLEINES."

Fabriek en kantoor gelegen aan den Dolderscheweg (Heite a. d. Ijn Amersfoort—Utrecht). Poststukken, telegrammen, etc. s. v. p. adresseeren naar Amersfoort, alwaar men ook wissels etc. gulleve te doen voorkomen. Goedaren indien mogelijk te zenden per Centraal- of Staatspoor naar Station Soesterberg, met duidelijke bemarking: — Loozen-Dolderscheweg — per S.S./N. C. S.

Leuker,
Secretaris der Nederl. Centr.
Spoorweg Maatschappij.
Utrecht.

M^{te} Eddeer! Naar aanleiding van ons aangenaam onderhoud van gisteren, moet ik U mededeelen, dat ik geen der bewuste heeren tot dusver heb kunnen spreken. Ik bevestig hiermede, de verplichting op mij te nemen, U bij event. plaatsing van een station aan de Dolderscheweg schuin tegenover mijne fabriek, gedurende 10 (tien) achtereenvolgende jaren, als tegevoetkoming te betalen de som van f 400.00 (Vier honderd Gulden) per jaar. De benodigde strook grond, ter verkrijging van een goede ligging der lijnen tegenover mijne fabriek, zal ik U alsdan gratis afstaan. Aan bovenstaande verbind ik echter de uitdrukkelijke voorwaarden, dat de voormelde verplichting dan alleen op mij zal rusten, wanneer alles op den zelfden voet voortgaat en wanneer geen anexatie bij d. Centraallijn bij den Staat plaats heeft.

F of andere onderneming.

Hoogachtend
Uw dienstdoener
Chr. Pleines

Fabriek en kantoor gelegen aan den Dolderscheweg (Halte a. d. lijn Amersfoort—Utrecht). Poststukken, telegrammen, etc. s. v. p. adresseeren naar Amersfoort, alwaar men ook wissels etc. gelieve te doen voorkomen. Goederen indien mogelijk te zenden per Centraal- of Staatsspoor naar Station Soesterberg, met duidelijke bemerking: — Lossen Dolderscheweg — per S.S./N. C. S.

De tekst van het briefhoofd.

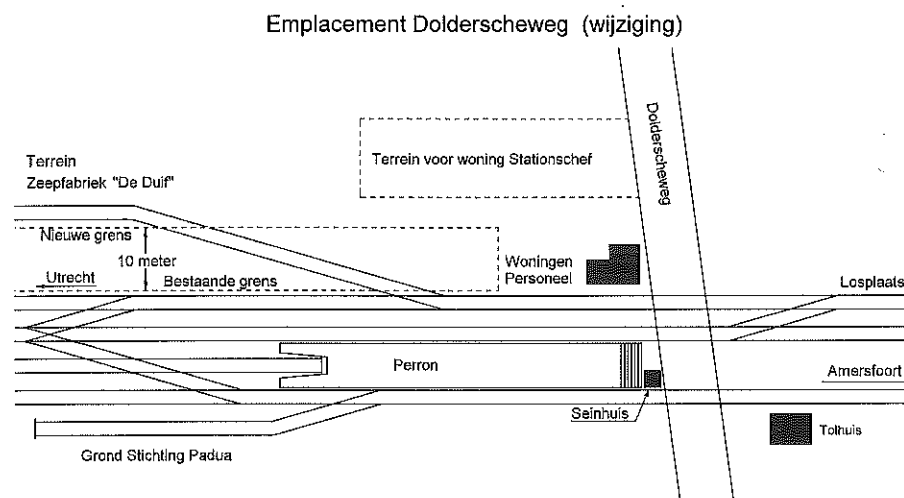
De heer Pleines ging ook anderen polsen in hoeverre zij bereid zouden zijn een bijdrage te leveren voor de bouw van een station. De zeepfabriek "De Duif" was bereid 5 meter grond af te staan, maar Pater Weijers van huize Padua wilde echter slechts 3 meter afstaan zoals uit de brief van 18 december 1903 blijkt.

"De ver. "Padua" waarvan aan het hoofd staat de heer Pater Weijers, is bereid U gratis 3 M grond af te staan, wanneer tot plaatsing van een station aan den Dolderscheweg wordt overgegaan. Z. Eerw. wenscht echter gaarne zeer spoedig beslissing, wijl op zijn terrein weer een huis wordt gebouwd en men niet de plaatsing daarvan eenigszins rekening moet houden met de bewuste 3 M grond.

Gereed ben ik met de andere heeren nog niet geheel, doch ik hoop U toch spoedig definitief antwoord te kunnen geven. Ik heb zeer wel hoop, dat de pogingen zullen gelukken en wij aan het bewuste bedrag van f 500,00 per jaar, behalve den grond, zullen kunnen komen."

De heer Pleines wilde zelfs f 500,— per jaar betalen gedurende 10 jaar, maar was dan niet bereid grond af te staan. De "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" wilde echter het geld en de grond. Zij stuurde Pleines een ontwerp van het station. Het was eigenlijk niets meer dan een perron aan de andere zijde van de Dolderseweg dan waar nu het station staat. Op de tekening stond aangegeven dat de heer Pleines 10 meter grond moest afstaan terwijl in de brief over 5 meter werd gesproken. Ook stond op het terrein van de zeepfabriek een gebied aangegeven voor de bouw van een huis voor de stationschef. Op 4 juni 1904 spoorde de secretaris van de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" de heer Pleines aan om een besluit te nemen over het ontwerp.

"Wij zijn nog steeds Uw mededeeling wachtende dat de ons gevraagde f 500,— per jaar gedurende 10 jaar voor den bouw van een station Dolderscheweg bij elkaar zijn gebracht. In afwachting hebben wij een ontwerp in gereedheid doen brengen waaruit blijkt dat van Uw aanbieding tot kostlozen afstand van terrein gebruik gemaakt zal moeten worden. Dat terrein is op de tekening in rood aangegeven. Voor de woning van den stationschef kan desverlangd een ander terrein worden aangenomen mits niet te ver verwijderd van het station. Van den Stichting Padua zouden wij volgens dat plan geen grond nodig hebben, zeer wenschelijk zoude het echter zijn dat Uw toegezegde 3 m toch wordt afgestaan met het oog op eventuele uitbreiding. Uw bericht omtrent het uitleveren zien wij gaarne tegemoet."

Tekening behorende bij brief van 4 juni 1904

De heer Pleines liet de secretaris der "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" op 6 juni 1904 weten dat hij op reis ging.

"Uw schrijven dd 4 dezes met uitv tekening kwam heden in mijn bezit. Ik sta echter op 't punt om op reis te gaan en kom daarom spoedigst mogelijk op de bedoelde zaak terug."

Toen de heer Pleines terugkeerde van zijn reis, schreef hij op 21 oktober 1904 naar de "Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij" maar

repte met geen woord over de tekening en dus ook niet over de strook grond van 10 meter die hij zou moeten afstaan.

“Nu de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen, haar besluit n.l. om de bestaande regeling 31 October a.s. te doen eindigen, heeft ingetrokken, blijf ook ik mijn woord handhaven, inzake de bijdrage in de kosten van den bouw van een station aan den Dolderscheweg. Zeer aangenaam zal het mij zijn indien spoedig een aanvang met die werkzaamheden wordt gemaakt.”

Op deze brief was door de spoorwegen een aantekening aangebracht: *“Nog geen instemming met het ontwerp van 4 Juni '04”*

De *“Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij”* reageerde niet meer op de brief van Pleines. Op 1 mei 1905 informeerde de heer Pleines nogmaals bij de *“Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij”* hoe het stond met de bouw van het station.

“Veroorloof my dat ik nog eens by U kom informeren, hoe het op het oogenblik wel staat met den bouw van een station aan den Dolderschenweg.

De toestand is nog altyd zoo, dat ik het bepaald hoog noodig vind. Uw antwoord zie ik dan ook met veel belangstelling te gemoet en teeken inmiddels

*Hoogachtend:
Chr.Pleines”*

Daarna bleef het stil aan beide zijden. Het duurde nog tot 1914 voordat met de bouw van een station werd begonnen. In 1914 werd een eilandperron aangelegd en het station gebouwd. Daarvoor waren er twee smalle perrons aan de buitenzijde van de dubbele spoorbaan. In 1915 werden extra sporen aangelegd met de nodige wissels. De totale kosten van het station met sporen en wissels bedroegen f 77.374,06.

Hoeveel de heer Pleines daaraan heeft bijgedragen is niet bekend.

Harm Sok

Bronnen:

Utrechts Archief, dossier Nederlandsche Centraalspoorweg Maatschappij

- 24 -

**Remia Den Dolder:
Sauzenhart van
Nederland.**

